

[Nørgaard Sørensen]

Selv om politikere i finansudvalget normalt er særdeles flinke mennesker, tror vi ikke på det værdifulde i, at de skal hænge organisationerne og de faglige udvalg over ryggen og nærmest forsøge at føre pennen for dem, når de skriver uddannelsesaftaler. Der er ingen grund til at træde alle organisationer over tæerne, når det ellers kan undgås, og dette forslag vil givetvis af mange, også i de faglige udvalg, blive opfattet som noget af en mistillid til deres arbejde, og det synes vi sådan set ikke der er grund til.

Til slut skal jeg bare sige lidt om beslutningsforslag nr. B 34. Jeg skal henvise til de bemærkninger, jeg kom med sidste gang, det var til behandling, men også understrege, at den socialdemokratiske gruppe lægger megen vægt på at få startet nye uddannelser inden for EFG op, og regeringen har jo allerede peget på dette i sin redegørelse vedrørende ungdomsarbejdsløsheden. Derfor vil vi heller ikke opgive planerne om en EFG-uddannelse inden for social- og sundhedsområdet, bl.a. fordi der inden for dette område findes mange kortuddannede og uuddannede grupper, for hvem et sådant uddannelsesstilbud vil være en meget stor fordel.

Vi ved, at et udvalg i ministeriet sidder og arbejder med disse ting, og vi kan selvfølgelig godt forestille os de vanskeligheder, der er forbundet med dette udvalgsarbejde. Alligevel vil vi gerne i den socialdemokratiske gruppe opfordre undervisningsministeren og regeringen til at søge afslutningen på dette udvalgsarbejde fremskyndet så meget som muligt, således at vi allerede fra efteråret kan få påbegyndt forsøg med uddannelser inden for social- og sundhedsområdet på EFG. Dette er naturligvis samtidig en afvisning af venstres forslag.

Karen Højte Jensen (KF):

Det er vigtigt, at mange ressourcer sættes ind for at få de unge enten i uddannelse eller i job, og derfor kan vi da tilslutte os intentionerne i venstres forslag.

Ser vi på forslag nr. B 34 om forpraktik inden for sundheds- og socialuddannelserne, må jeg nok sige, at det er meget lidt, vi får at vide. Det er naturligvis et beslutningsforslag, men jeg finder nok, at det er relevant at få en dybere vurdering af forpraktikken i for-

hold til hele uddannelsesforløbet, og det er der ikke særlig meget om.

Jeg har en række spørgsmål til nogle af bemærkningerne. Jeg skal undlade at stille dem alle her, men der er dog enkelte af mere principiel art, i hvert fald for mig. Jeg vil gerne spørge venstre, om det betyder personaleudvidelser, når der står, at man i kommunerne skal reservere en del af arbejdet til forpraktikanterne.

Så står der også, at en forpraktikordning som her skitseret vil lette presset på Statens Uddannelsesstøtte. Det forstår jeg ikke særlig meget af, for jeg mener, at forslaget henvender sig især til de 17-årige, dem, der har forladt folkeskolen, og Statens Uddannelsesstøtte starter jo først, når de unge er 18 år. Men det kan være, at der er noget, jeg ikke er helt klar over.

Som kuriosum synes jeg måske nok det er flot, når venstre i bemærkningerne henviser til forslag til folketingsbeslutning om ungdomsuddannelserne og citerer derfra og kalder det relevant erhvervspraktik; dette er forpraktik, og jeg ved, at der i ungdomsuddannelsesbeslutningen står relevant praktisk beskæftigelse. Den slags jongleringer synes jeg måske er lidt flotte.

Når det drejer sig om beslutningsforslag nr. B 37, mener jeg, at det, venstre her lægger op til, i virkeligheden er en ændring af EFG-loven fra 1977. Der skal ikke herske tvivl om, at det konservative folkeparti ikke er imod EFG, og der skal heller ikke herske tvivl om, at vi vedstår beslutningen fra 1977 og derfor ikke kan støtte forslaget.

Når det drejer sig om beslutningsforslag nr. B 43, er der mange af dets punkter, som vi er enige i og umiddelbart har sympati for. Som det har været nævnt både af undervisningsministeren og den socialdemokratiske ordfører, har man også fra den side indset, at det er vigtigt at gøre noget, og det er der da heldigvis bred enighed om i folketinget.

Der er dele af beslutningsforslaget, som jeg synes det er vigtigt at få uddybet i uddannelsesudvalget. Jeg er måske – hvad andre også har været inde på – lidt skeptisk over for netop det med det ekstraordinære. Jeg tror, det er vanskeligt at fortsætte med denne ordning, selv om vi er gået varmt ind for den, det skal jeg ikke afvise, men jeg føler, at der er problemer. Jeg er måske også lidt usikker over for, om problemerne, som de